प्रगेपनीयम्-[1]प्रगेपणीयम्, गेपनीयम्, जिगेपिषणीयम्, जेगेपनीयम्;
गेप्यम्, गेप्यम्, जिगेपिष्यम्, जेगेप्यम्;
ईषद्गेपः-दुर्गेपः-सुगेपः; — —
गेप्यमानः, गेप्यमानः, जिगेपिष्यमाणः, जेगेप्यमानः;
गेपः, गेपः, जिगेपिषः, जेगेपः;
गेपितुम्, गेपयितुम्, जिगेपिषितुम्, जेगेपितुम्;
[2]गेपा, गेपना, जिगेपिषा, जेगेपा;
गेपनम्, गेपनम्, जिगेपिषणम्, जेगेपनम्;
गेपित्वा, गेपयित्वा, जिगेपिषित्वा, जेगेपित्वा;
प्रगेप्य, प्रगेप्य, प्रजिगेपिष्य, प्रजेगेप्य;
गेपम् २, गेपित्वा २, } गेपम् २, गेपयित्वा २, } जिगेपिषम् २, जिगेपिषित्वा २, } जेगेपम् २; जेगेपित्वा. }

(430) "गेवृ सेचने" (I-भ्वादिः-502. सक. सेट्. आत्म.)

गेवकः-विका, गेवकः-विका, जिगेविषकः-षिका, जेगेवकः-विका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकगेपृधातुवत् (429) बोध्यानि। क्विपि तु—वृक्षगौः-वृक्षगावौ-वृक्षगावः, इति विशेषः। 'च्छ्वोः—' (6-4-19) इति वकारस्य ऊठादेशे 'एत्येधत्यूठ्सु' (6-1-89) इति वृद्धौ च वृक्षगौः इति रूपम्। [A]गेव्यम्।

(431) "गेषृ अन्विच्छायाम्" (I-भ्वादिः-614. सक. सेट्. आत्म.)

अन्विच्छा-अन्वेषणा।

गेषकः-षिका, गेषकः-षिका, जिगेषिषकः-षिका, जेगेषकः-पिका; इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि भौवादिकगेपृवत् (429) ज्ञेयानि। क्विपि तु—'झलां जशोऽन्ते' (8-2-39) इति जश्त्वे चर्त्वे च गेड्—गेट्—गेषौ—गेषः, इति रूपम्, इति विशेषः। तुमुनि—[B]गेषितुम्।

---

1. 'शेषे विभाषाऽकखादावषान्त उपदेशे' (8-4-18) इति णत्वविकल्पः।
2. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इति अकारप्रत्ययः।

A. 'सेव्यं सतां शङ्करगेव्यमब्जभूग्लेव्यं सुरैः पेव्यममेव्यमुन्मदैः।
प्रम्लेवितं रेवितवत्समण्डलीं मव्यद्भिराभीरजनैरसूर्क्ष्यकैः॥' धा. का. 1. 65.

B. 'भाषितुं स खलु हर्षवर्षितो गेषितुं समुचितं च नाशकत्।
येषणाप्तहरिजेषसम्भ्रमान्नेषितस्मृतिरपेषितो रथात्॥' धा. का. 1. 78.